

CIMELIA

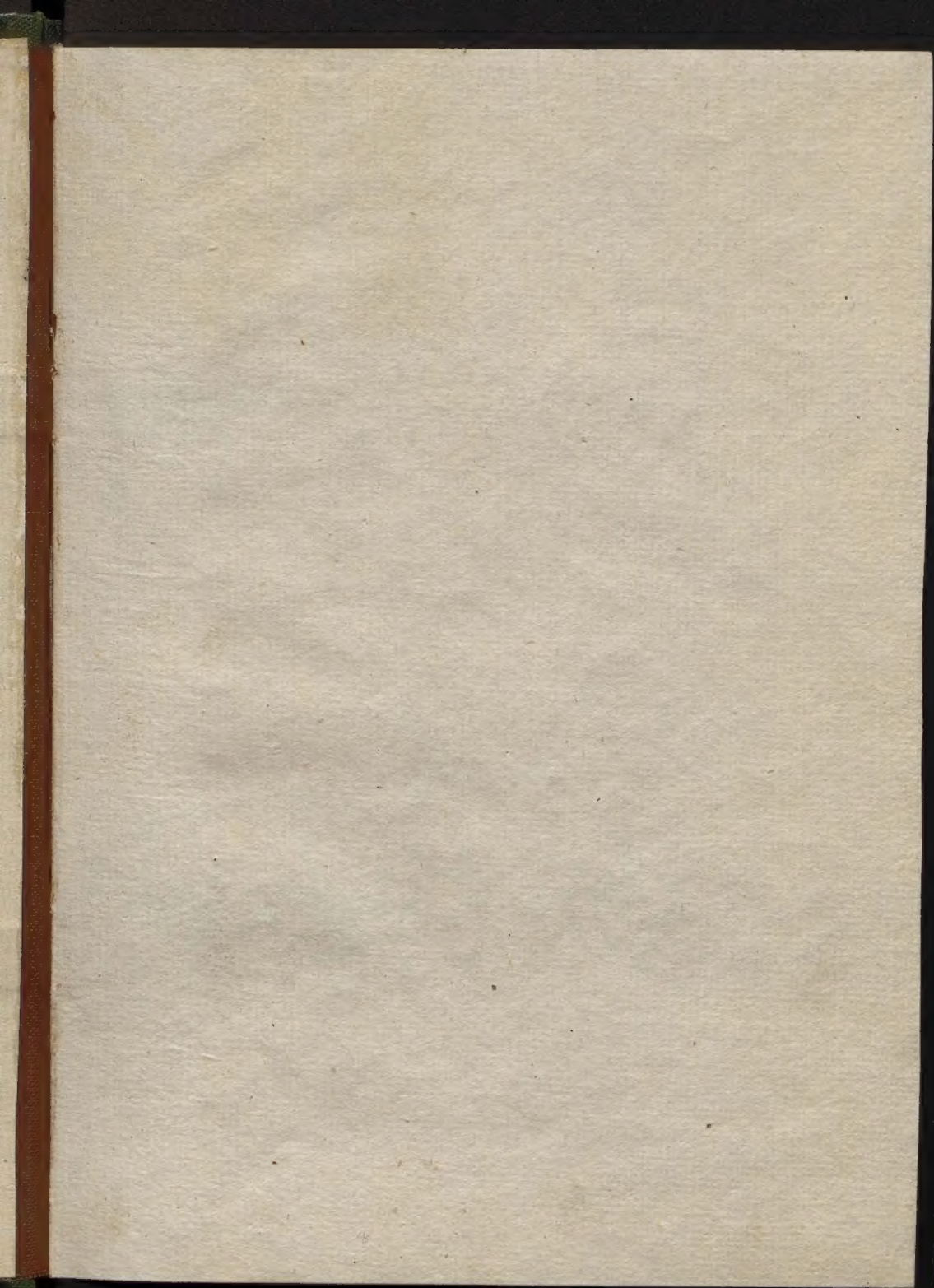
Qu

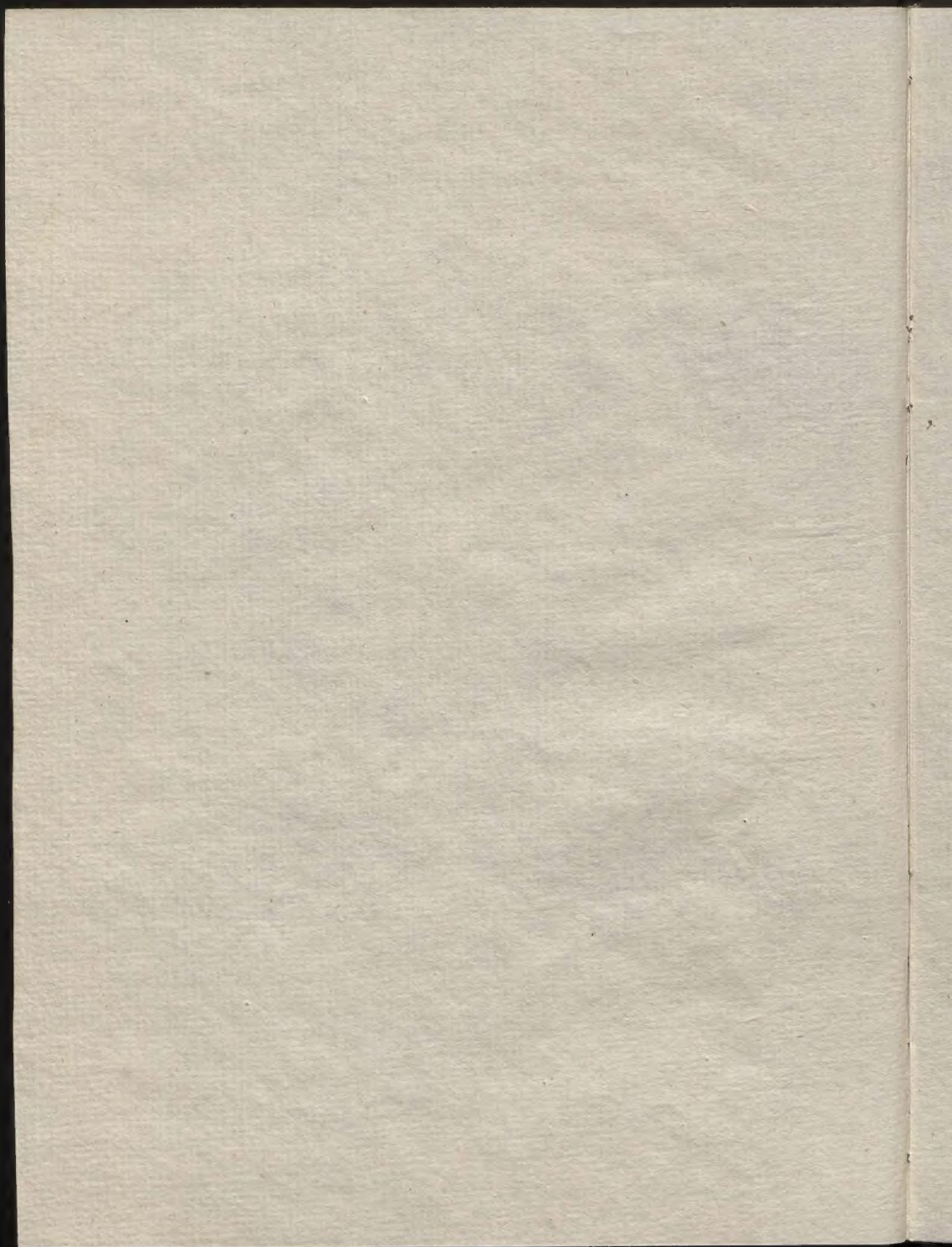
4341-
-4342

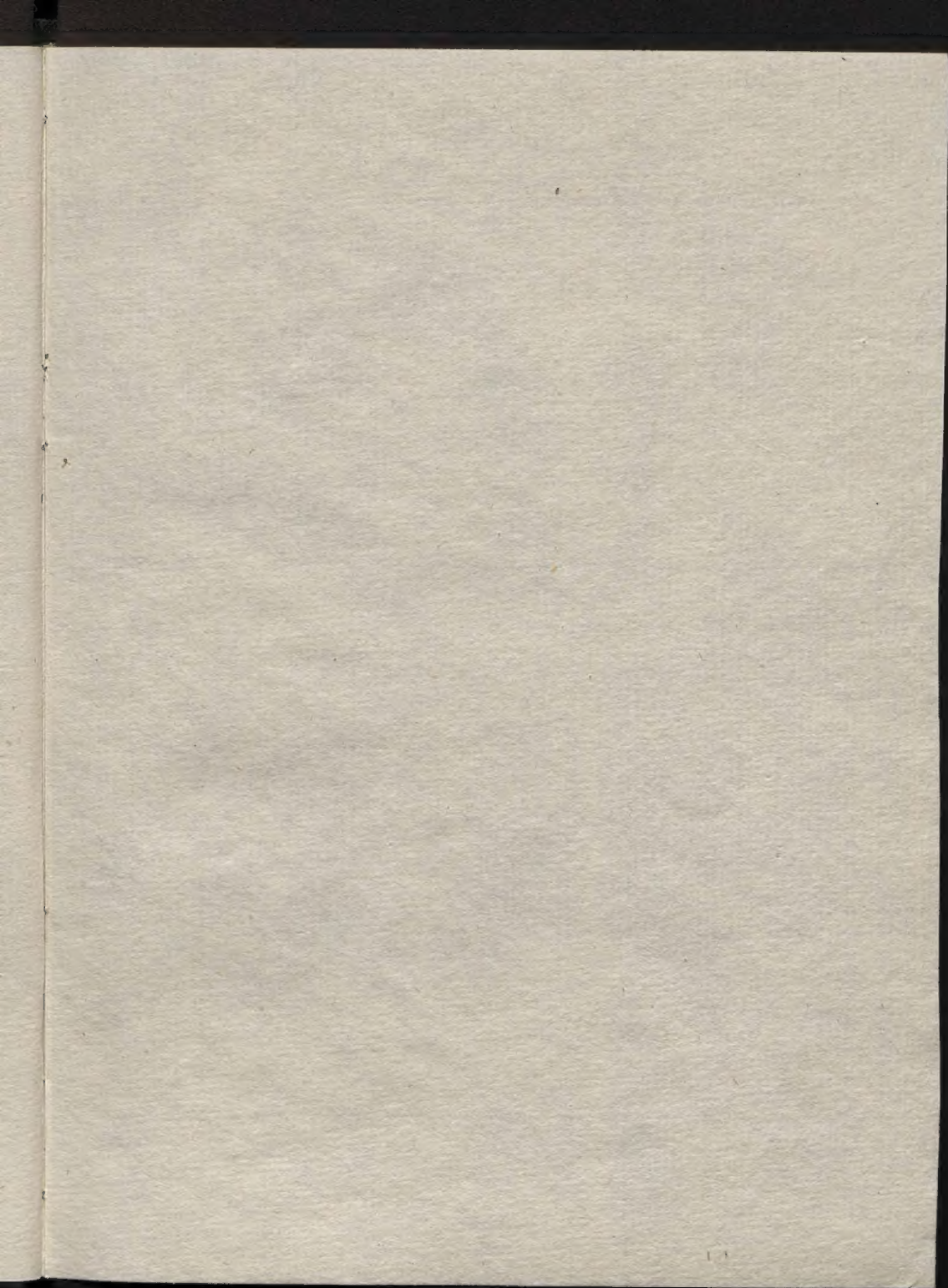
IX. a. 6.

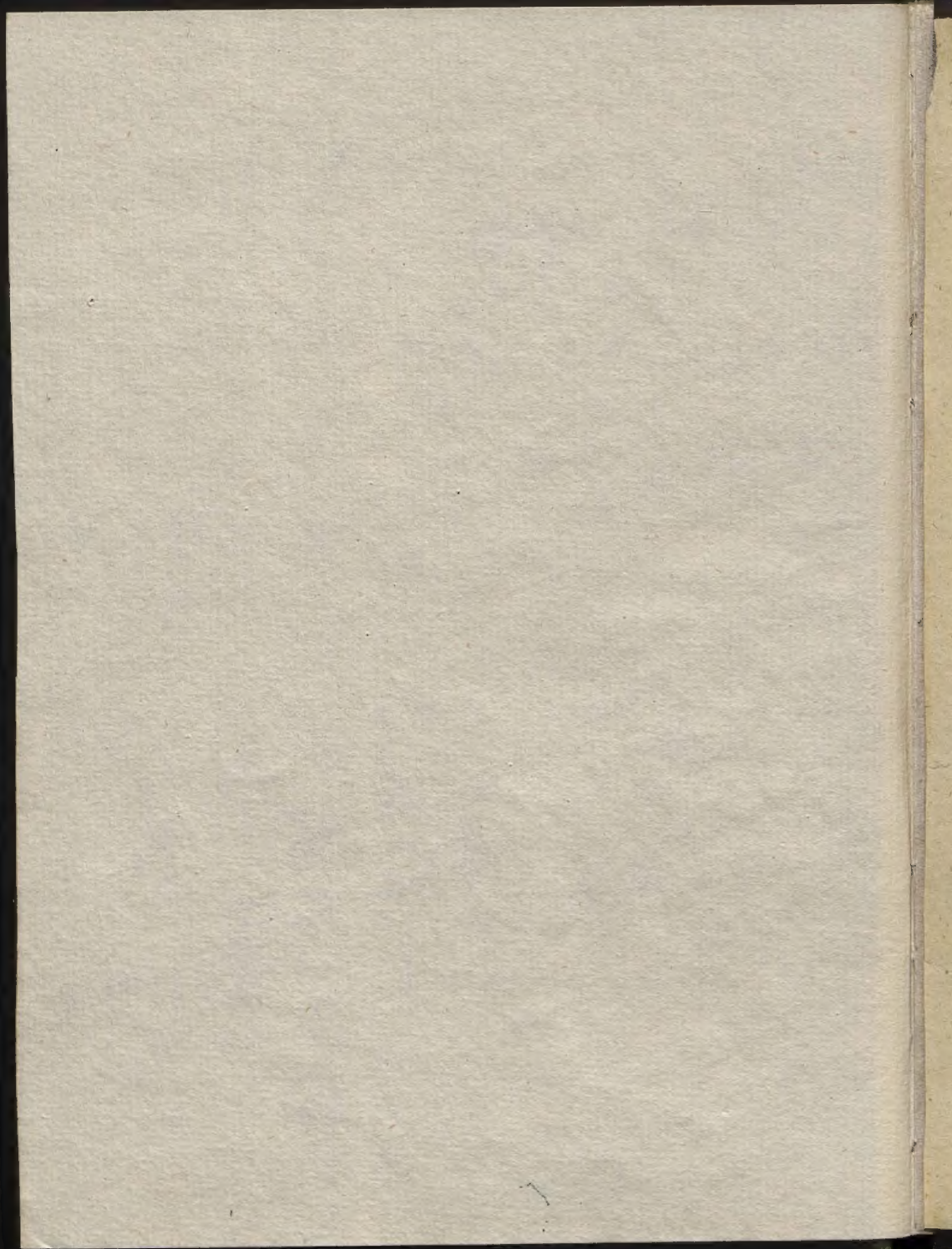

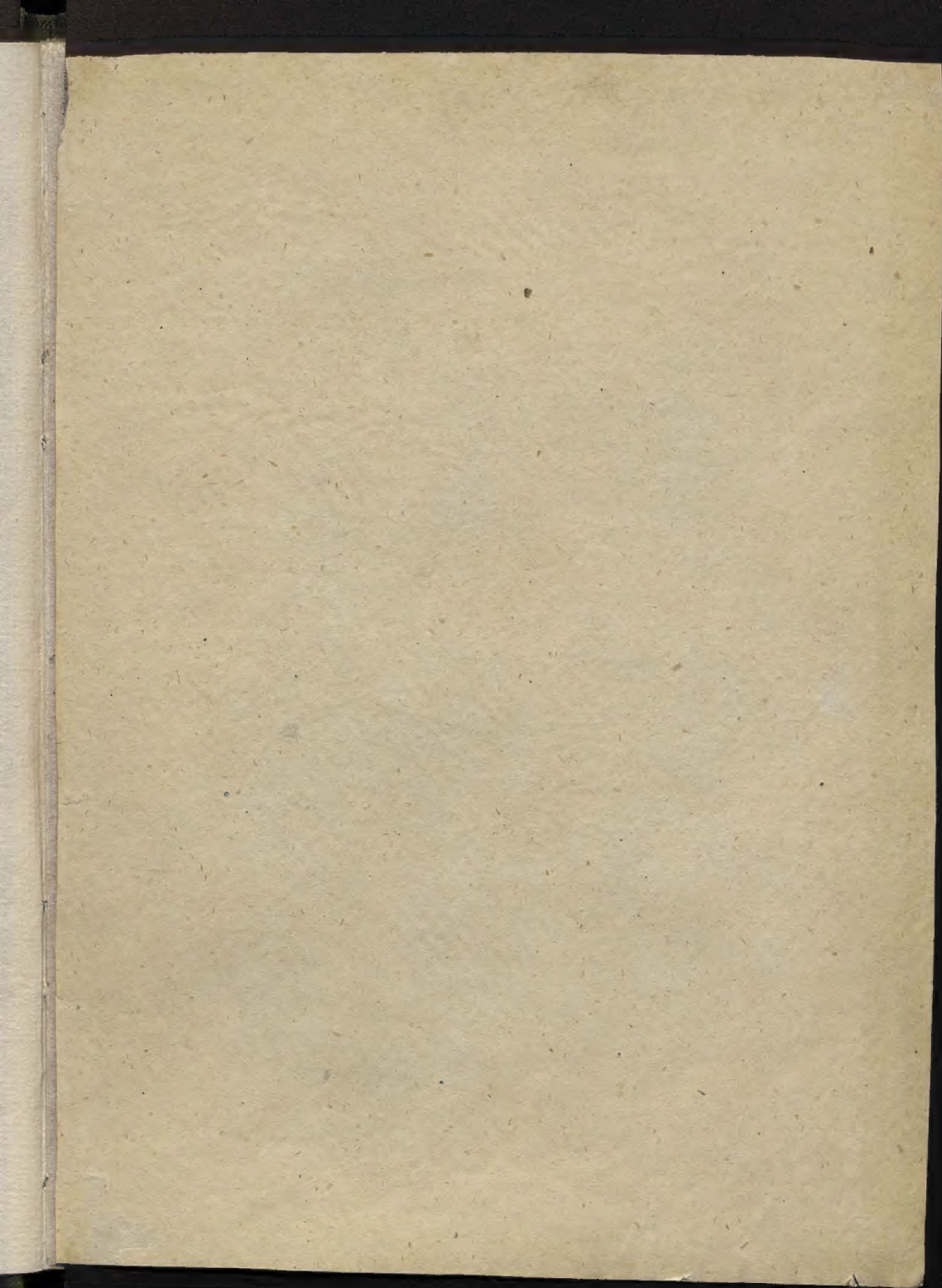
CIMELIA 4341-42

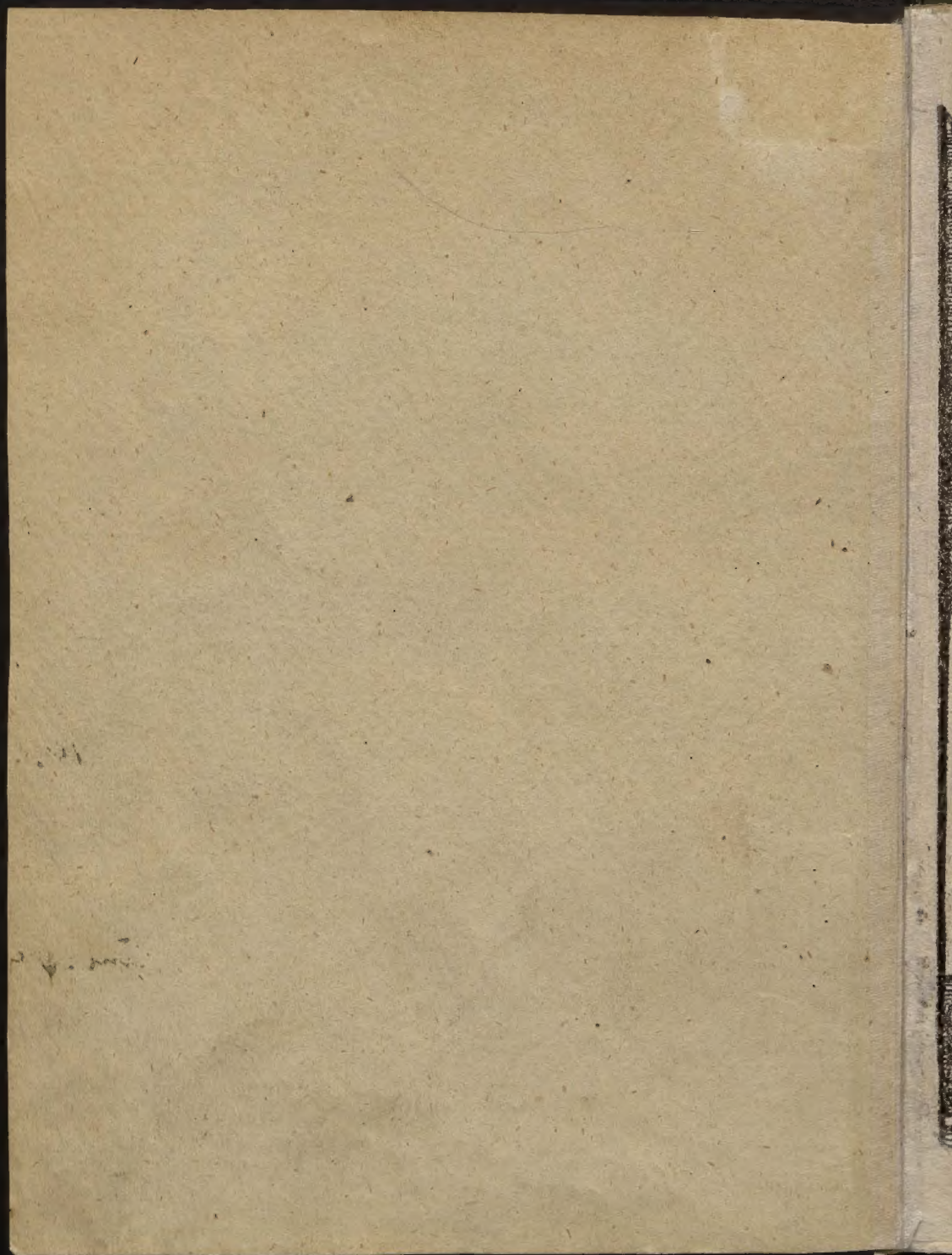

Sxtuki piekne N° 137

Ungles ca 1523

1872 XIII. 18.

2.
Modus regulariter
accentuandi lectiones **Ada-**
tutinales prophetias
necnō epistolas
zeuange-
lia.

AD LECTOREM.

Si quid in hoc uicij, cernas pugnare libello
Emendare uelis lector amice rogo.
Siue itidem excuses si qua ratione ualebis
Nec tentes rabidi rodere more canis.
Penſes q̄ nihil eſt ex omni parte beatum
Quodq̄ error cūctis accidit ingenijs.
Nunc ualeas felix, & longos uiuito in annos
Et ſuperes Phrygios Neſtoreosq̄ dies.

CONTRA INUIDVM.

Qui ducis uultus & non legis iſta libenter
Omnibus inuidias liuide nemo tibi.
Vt gallus reprobat gemmam uel talpa lucernam
Sic delirus homo nobile dogma fugit.

Vm regularis debitaq; pronūciatio unūscuiusq; uocis (que finis grā
matice prosodia nūcupatur) utilitatis permagne (nedum in accentuatio
ne lectionum quarūcūq; ecclesiasticarum, perum etiā in cuiusvis sen
tentie expressione) esse dinoscitur, ut id sermē latine linguae interpre
tes edocuerunt & scripsisse liquide dinoscuntur, praesertim ipse Prisci
anus author omnium grammaticorū q̄ maximus, Ioannesq; Ianuen
sis Catholicon identidem, non minus pernecessarium & commodū esse persuasit. Singue
larius tamen que dico cuius clerico ad cultum ordinato diuinum, haec sacra accentuatio
di est q̄tilissima, & summe oportuna. Quare cauendum est, ne negligentius contrahaa
tur, sed priuata diligentissime acra perquiratur. Quodā ut quisq; clausule competens
exitus sonorosuatis habeatur, imprimis scitu dignum est, quid sit accentus. ¶ Accentus
scdm Ioannē Ianuēsem i Catholicone diffinitur sic, ē regularis modulatio uocis facta in
pronūciatione significatus, principaliter adiacens primae syllabae. Vel sic, est certa lex
sive regula ad eleuandam uel deprimendam syllabam unūscuiusq; particule orationis.
Et dicitur ab ad & cantus, d mutata in c, & a in c, quasi ad cantum, sive iuxta cantum sit
tus. Et est duplex Regularis uidelicet & Irregularis. Regularis est quando dictio accē
tuatur secundum regulas artis grammaticae prosodiam concernentes ut huius dictionis do
minus primam producendo, & reliquas duas grauando. Irregularis per oppositum. Sed
quia dictum est in dictione modulatio uocis. Vnde modulatio est triplex. Metrica, Mellic
& Prosodica. ¶ Metrica est que fit in carminibus poetarum. ¶ Mellica est que
attenditur in cantilenis, carminibus sive tropis. ¶ Prosodica est que in oratio
ne soluta attenditur, secundū regulas datas ex Prosodia, que nosiri est
proposita, principaliter adiacens uni syllabae, ad inuendū q̄ accē
tus praedominis principaliter praedominatur uni syllabae
in qua cadit, & inest ei tāq̄ subiecto proprio in quo
est, licet ex cōsequenti dictioni adiudicatur ille
lus syllabae tanq̄ illi in quo demon
stratur, ut dicit Priscianus in
libro de accentibus,

A ij.

Est qui tantum deprimitur, & non eleuatur, & causatur duplidier
 Primo quando fit depressio syllabæ ab accentu predominante in tertiam,
 ut fit in subdistinctione, & hoc tantum in bisyllabis &
 polysyllabis in dissyllabis semper secunda deprimitur
 ut hic.

diat deus uester

Gravis

In polysyllabis uero habentibus penultimam longam
 ultimam deprimitur.

In habentibus autem penultimam breuem eadem
 penultima deprimitur. ut hic

Secundo quando fit saltus a syllaba super quam cadit
 predominas accētus i quāta et hoc tā i lōga q̄ in breui. (diat diu.)

Exemplum de longa.

De breui exemplū.

Est qui deprimi

celum & terram.

et a it dominus.

tur & rursu;

de una in tertiam, & hoc in subdistinctione in dictio

do fit eleuatio

leuatur ut quan

bus hebraicis et barbaricis. Exemplū. De monosyllabis exemplū

Dixit autem deus ad Abraam, ut desueneret.

fecerunt me.

Et hoc in subdistinctione tantum, quoniam in plena distictione mode

ratur capiunt accentum ut dicitur inferius.

Est participans naturam grauis & aati & est quando fit depressio

in tertiam et i scdam leuatio et talis fit in dictioibus monosyllabis barba

ricis hebraicis i plena distictioe seu i fine phiale clausule positus ut hic

Est qui inapiēs a graui tandem in

altum tollitur & postremo rursus

deprimitur, & e si quando tertia

syllaba a fine aliaius clausule de

primitur in quartā & penultima leuatur in scdam & ursus ultima de

primitur in tertiam. et hoc in illis que penultimā habēt lōgam ut hic.

Et in pulcrem reduces me.

dixit dominus ad Moysen.

Passio domini nostri Iesu Christi secundum Lucam.

In his uero que sui penultimam habent breuē, quarta iporum deprimitur tertia leuatur,

& penultima cum antepenultima iterum deijatur ut hic

Sed iste iam as

fit ab usu nostro

Iube domine benedicere

quis tamen ad

huc nonnulli eo ueniunt ut religiosi & in passione

Acen
 tus est
 quadru
 plex.

Aatus

Mode
 ratus

Circū
 flexus.

Capitulum primum de pronuntiatione lectionis.

(Monosyllabam & hoc dupliciter, aut enim talis monosyllaba ponitur.

Omnia clausula lectionis matutinae prophetia aut terminatur in dictione.

(penultima.

Dictiones barbarice hebraice quo admodum aut sunt in graduatur dupliciter.

(In fine orationis sue clausule nondum totaliter completæ quo ad perfectionem, sicut communiter fit in subdivisionibus & tunc talis dictio monosyllaba aucto accentu est pronuntianda ut patet in his et similibus exemplis ut Manus tuæ domine fixarunt me In fine orationis sue sententiæ totaliter infernus domus mea est completæ ut fit in plena distinctione, ne, tunc talis monosyllaba moderato accentu pronuntianda est ut micrus mensura apud te est Exapiuntur tamen dictiones enclitice, scilicet et exaudisti me licet, quæ, ne, ue, quæ non moderato sed graui accentu proferuntur ut hic

Dissyllabam, & tunc accentus principalis semper cadit supra primam syllabam illius dictionis dissyllabæ sive ipsa sit longa, sive brevis. putas ne

De breui.

De longa.

dominusue

spiritus domini ferebatur super aquas,

filius datus est nobis

Polisyllabam et hoc dupliciter aut enim talis habet penultima.

(Longa & tunc accentus prædominans eandem occupat ut hic Breuem & tunc accentus prædominans cadit super aut penultimam sive ipsa sit longa sive brevis exemplum de longa.

et subito probas illum populus meus non intellexit pedum meorum considerasti

nunc in eodem statu permanet

inuocantem exaudivit dominus

porriges dexteram

(Aut enim sunt declinabiles

secundum formam dictionum

latinarum, & sic subiacent regulis accentuum datis de dictionibus latinis, exempli gratia.

proles dauidis. fugamus israhel helem. archangelum gabrielem

(Vel ponuntur in fine clausule nondum tota

liter completæ, & sic Dominus deus israhel astodite vias meas aucto accentu sunt proferendæ ut

(Vel ponuntur in fine orationis sue clausule totaliter completæ, et tunc moderato accentu sunt pronuntiandæ, præsertim sicut de

(monosyllabis dictum est ut hic Abrahā habitauit in terra canaan

¶ Conclusiones uero finales prophetarum et tenebrosarum matutinarum et uigiliarum quartam differentiam septimi toni imitantur.

¶ Lectiones uero matutinales graui accētū concluduntur, habendus tamen est respectus, si in polysyllabas desinant. Si enim tales penultimam habent longam, supra eādem apertum accentum præ-

¶ Si uero talis polysyllaba penultimā habeat breuē tūc accētus prædominās cadit sup̄ ac̄ penultimā ut. Et eodem modo etiam inchoantur

Omnis clausula epistolarum aut terminatur in dictio- nem monosyllabā, aut dissyllabā, aut trisyllabam, aut tetra- syllabā, aut plusq̄ tetrasyllabam. Si terminatur in

¶ Dissyllaba et tunc prima illius dissyllabæ eleuatur, siue sit longa siue breuis de longa exemp̄n.

Capitulum secundū, de pronūciatione episto- larum.

In unam et hoc duplici- ter aut eam præcedit dic- tio.

Monosylla- bā et hoc duplici- ter aut tripli- citer aut n. ipsā præ- cedit dictio.

de breui exemplū.

Polysyllaba et sic talis si habet pe- nultimam longā ipsam erigit ut hic Si uero habuerit breuem penultimā tūc antepenultimam sui eleuat, ut

¶ Monosyllaba et tunc eadem tertia debet eleuari nisi sit enclitica quia ta- lis deprimitur, syllaba immediatæ præcedēte erecta exemp̄n. primū.

¶ Dissyllaba, et sic eius pri- ma eleuatur, si prædix uerou i d' t dic. Exemplū i. præce- ue sit lōga ut hic. et aff̄er ad me Siue sit breuis ut hic.

¶ Longam

Polysyllaba et sic du- pliater aut habet pe- nulti-

et sic eā ele- uat ut hic finis illorū mors est. erigit ut hic. dixit dñs ad nos uolui uenire ad nos

diat dominus omnipotens

Tu autē domine nostri miserere

Conuertimini ad me et salui eritis.

Iube domine benedicere.

scriptum est. nō q̄rit que sua sunt. mendax est mea est

nomē eius ioānes est

deus charitas est.

grā dei um id qd' sum.

aduersus emōi nō ē lex

dētis

Filius dei est hic

dixitq; hoc rex

mādatq; hoc lex

Breuē et tūc

repentam

Monosyllaba, & sic eadem eleuatur, exemplum secundu
nisi sit enclitica, quæ talis semp deprimitur syllaba
ba imediate præcedente erecta, exēplū dicitur; matri
Disyllaba ei sic quoniam deus erat cū illo. dicitur; eis.
pria sue breuius ut

Diffyllabā & hoc tripliater aut enī eam præcedit dictio.

eleuatur, Hætis formā nostrā Et inuestigabiles u. e. eius
sue sit lōga ut. Quoniam dicit eis. apperiet os suū dicit
Longā et Breuē et

Pollisyllaba & sic dupliater aut enī talis habet penultimam.

sic eandē eleuat ut in honore dei. nullamā ele suffiat tibi grā mea
hic. baptisati sumus uat ut hic. transiliens colles
in auribus meis.

Lōgā et hoc tripliater aut enī talē tri syllabā præcedit dictio

Monosyllaba & sic eadem eleuatur, nisi sit enclitica. quia tūc
deorsum pellitur syllaba imediate præcedente erecta spe gauacis uiditq; sedentiē
exemplū ij.

Diffyllaba, et tūc ultia eleuatur ut hic. ipsum audite leuatur ut hic pacē habētis
Pollisyllaba & tūc talis sue habuerit longam sue breuē ultimam sui eleuat apite trissyllabæ depresso ut hic et orantes dixerūt.

Trissyllabā et hoc dupliater, quæ uel talis habet penultimam.

CVsus tamen nonnullarum ecclesiarum habet, q. si huiusmodi pollisyllaba præcedens trissyllabam, fuerit ex penultima longa tunc eandem eleuat.
Si uero ex penultima breui, tunc antepenultimā sui eleuat, exemplum dei ordinatū resistit primi.
exemplū scdū.

Breuē & sic dupliater aut enī eā præcedit dictio

Vna tantū, & tunc ultima syllaba dictionis immedie præcedens eleuatur regula ritur ut hic
Monosyllaba & sic duplex ex tunc prima earū eleuatur, nisi sit enclitica. exemplum primi.
non litera sed spiritus per quem fecit & secunda qui operatur omnia in omni bus
qui natus est ex spiritu.

Dissyllaba, &
tūc talis prima

sui eleuat ut hic. in falsis fratribus

Pollisyl. et tūc si talis habet penult. mā longā ipsa eleuat ut hic

Si uero habuerit penultimam

breuem tunc antepenultimam

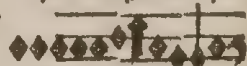
sui erigit, ut hic

pro fratribus anias ponere
demum apostolis omnibus.

Exemplū scdi præcedētis.

surrexitq; & ab ist.

dedit illi coronā glorie

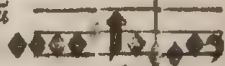
Tetrasyllabam & hoc
dupliatē aut enim talis
habet penultimā

Longam & tunc prima illius te
trasyllabæ eleuatur, siue sit lon
ga siue breuis ut hic

in hoc uerbo instauratur

Istud tamen scitu non indignum, q; si talis tetrasyllaba ha
buerit penultimam longam, & antepenultimam breuem, id
est illā syllabam que sequitur accentū
prædominantē, tūc nō abusiue quita
eleuatur, hoc est illa syllaba q̄ in media cū suis ipsi sapientes
te præcedit illā tetrasyllabā ut hic q̄ctiq; uultis illa faciatis

Monosyllaba, & tūc talis eleuatur nisi sit en
cletica, quia talis deprimitur.

Exemplum primi.

Exemplum secundi.

Breuem &
hoc sit tri
pliater aut
enim ipsam
præcedit di
ctio.

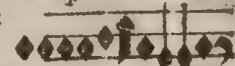

q̄ cum credidimus.

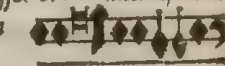

dixitq; milibus.

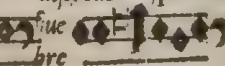
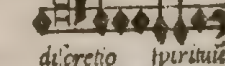
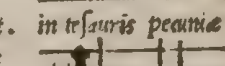
Dissyllaba et tūc ul
tima eius eleuatur ut.

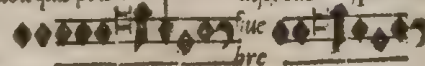
Liæet prima talis dissylla
bæ eleuatur primus tamē modus ē cōuenientiōr
Pollisyllaba & tūc que
libet talis eadē sui eleuat
capite tetrasyl. depresso. ordinē melchisedech

Nomulli uero usum potius q̄ artem respicientes penultimam
huius polysyllabæ si est longa eleuare se lent, ut hic
Si uero sit de penultima breui, tunc antepenultimam erigunt.
Primus tamen modus est regularior, & conuenientiōr quare
magis tenendus, posterior uero ut abusus uitandus.

Longā & tūc illā syllabā que præ
antepenultimā, hoc
est quartā a fine ele
uat, siue talis sit
longa ut hic

In repōre uiscerātōis. uis, ad utilitatem.
dilectio sine simulatōe. in hilaritatē.

plurq̃ tetrasyllabam & Conuenientius tamen est ut talis syllaba quarta si est brevis deprimatur & quinta eleuetur ut hic in manu mediatoris Breuem, & tunc si quinta syllaba à fine seruius sapientie. sit longa morientium ipsam es. Si uero quinta syllaba à fine suleuat ut Ut nō cōturbeuimur rit breuis tūc sexta ē leuāda ut hic. uiaffitudinis obūbratio. hic.

facta est reconciliatio.
per similitudinem.

Monosyllaba, & tunc hæc ipsa monosyllaba præcedens deprimitur regulæ q̃a pater maior me est riter quæcūq; alia dictiōe sibi anteposito & uenio ad nos sua ut in his patet exemplis. & pater in me est
¶ Si autem monosyllabas tales in fine clausulæ positas, enclitica adæsserit, tūc eadē deprimitur ut hic. Exemplū de enclitica

na illius dissyllabæ monosyllabam præcedens

Potest tamen non

abusue prima ta:

et ppter me les dissyllabæ de

rū plenā sit primi ut

ma dū tū; hæc lex

usq; adhuc.

qa ego sum

ego mitto hos

Diffyllaba ꝓ tunc ultima illius diffyllabe monofyllabam præcedentis
deprimiuitur. ut Potest tamen non
abusue prima ta: mādātq; hæc iex
et ipse uiuet pp̄ter me lis diffyllabe de ga ego sum usq; adhuc.
gaudis uestrū plenā sit primi ut ego mitto uos

Longam ex tunc ultimam sui deprimis. Arti enim nihil repugnaret, si penultima talis polli syllabæ detrudatur apicē eiusdem ere.

sto. exem. exemplū sedi.
plū pri. Ille p̄batus est pater uester perfectus ē
q̄a p̄pheta est. nomē eius Ioannes est.

Polyfyllaba et sic dupli-
citer aut enī habet talis
penultimā longam aut
breuem.

Brevem, et tunc eadē pariter cum ultima
deprimitur ut hic.

Monosyllaba, et dixit dominus hæc.

Monosyllaba, et
 tuctalis de pria
 mior secundū dixit martha ad iesum
 sum ut hic. opera tua que facis.
 talis dissyllaba finas
 lis, quam monosyllaba prædixit caput suum
 grauerit ut hic.

grauare ut hic.

Diffyllabā, & sic tri
pliāter aut enī eam prae
cedit dictio.

(Nisi talis monosyllaba fuerit encle^{ta} ex qua sem
per deprimitur ut hic.

Diffyllaba & sic semper

ultīa diffyllabae praecedētis Filius tuus uiuit
deprimitur, siue sit lōga siue bre: gaudio magno ualde.

(Longā & tūc ultīa

Polisyllaba eiusdē polisyllabae

ba et hoc du deprimitur ut hic. Fili dauid miserere mei

pliāter aut Et uenimus cū muneribus adorare eum

enim habet Breuem, & tunc et

penul. lis penultima breuis

pariter cum ultima Dixit Iesus discipulis suis

deprimitur ut hic. timentibus eum

Longā, & sic semper prima misericordiae suae.

talis trisyllaba deprimitur, quae

cūq; dictione praeter encle^{ta} eam

praecedente ut hic.

Sicut dictū est per pphetā.

caput Ioannis baptista.

ipsum audite.

Trisyllabam, & hoc du
pliāter aut enim talis ha
bet penultimam.

(Monosyllaba, &

tunc talis monosyllaba semper de

primitur ut hic.

Dixit Maria ad angelum

Et clausa est ianua

Domine ut uideam.

Diffyllaba &

tunc ultima eius

Breuem & deprimitur ut hic

sic triplias Polisyllaba, &

ter aut enim tūc talis si ha

ipsam praebet penultimā

cedit dictio. longā ultimā

sui deprimit ut

fratrum meū nō fuisset mortuus

Sine me nūq; potestis facere

(Si uero talis polisyllaba praecedēs habuerit pe

nultimā breuē, tūc

eius penultima cum

ultima detrudunt

Propter filium hominis

tur, ut hic In nomine domini.

(Longam, & tunc talis ante pe

nultimam sui cum sequentibus

deprimit ut hic

Breuem & tunc &c.

Plusq; trisyllabam &
hoc dupliāter aut enim

Et turbis iudeorum

Omnes generationes

talīs habet penultimam.

Breuiem & tunc illam syllabam deprimūt quę præcedit antepenultimam hoc est quartam à fine sui ut hic.

Benedixit in uerbis
Ite ostēdit os ardoribus
Circū frequē ministerium

Declinabiles, & sic etiam scāundum regulas de latinis dictionibus superius datas accentuantur ut hic.

Dixit dominus Isaie.
Et dicit Ezechie
Nōmine Ananias
Præcepit deus Israeli.

In epistolis & sic consi-
derantur dupliciter aut
enim sunt.

Indeclinabiles & sic quot
quot syllabarum fuerint sem-
per penultima earum detru-
ditur ut hic.

Dixit Abra am.
Per prophetā Ioh. I.
Veni in Bethleem.

Si autem tales in clausula epistolari præce-
dant immediate dictiones latinas dissyllabas in
fine clausule positas, tunc etiam dictionum
barbaricarum eleuatur ultima, dictionis finalis
latine depressa ut.

Ad achas datus.
Abba pater

Dictio-
nes Barba-
rica et Gre-
cæ si ponū-
tur.

Declinabiles, iuxta formam dictionū latinarum & sic etiā
accētui de latinis dictionibus dato subiaccēt, ut in his exēplis

In euange-
liis & sic cō-
siderāde sūt
dupliciter aut
enim sunt.

Dixit angelus marię.
Secundum Ioannem.

Dixit dominus Petro.

Dissyllabę tunc
Indeclinabiles, et hoc
dupliciter aut
enim sunt.

caput sui gra-
uant ut hic.
Genuit Aram
Genuit Achas
Genuit Salmon
Polisyllabę & tūc penultimā
sui deprimūt syllaba imedia
te prædēte surlum protracta,
ut i
his

In bethleem iude
Nōmine emaus.
De tribu Aser.
In ciuitate Dauid
Genuit Iacob
Genuit Iesse.
Genuit Salabel
Ge. Zorobabel
Genuit Eleazar
Genuit Isaac.

exem- In ciuitate nazaret Ge. Iozaphat.
plis. Infirmabatur Cafarnāū

Secus stagnum genararet

Perambulabat Iericho.

Nomen eius Elizabeth.

¶ Orationum uero interrogatiuarum, siue ponuntur in lectionibus matutinalibus siue in prophetijs, siue in epistolis aut in euangelijs semper sunt acuto acutius pronuntianda, de quibus per ordinem exempla parauimus, et primo de lectionibus matutinalibus et prophetijs.

¶ De lectionibus exemplum.

De epistolis

Indica mihi cur me ita iudicas.

Quare hoc fecisti.

Quid tu uides Ieremia.

Quid uis fili mi

Quid faciam tibi o aures hominum.

Quis enim cognouit sensum domini.

Quid statis aspicientes in ccelum.

Dic mihi quid habes in domo tua.

Saule saule quid me persequeris.

¶ De euangelijs.

Aliud exemplum,

Vbi est qui natus est rex iudeorum.

Quis reuoluet nobis lapidē ab hostio meo.

Quantum debes domino meo.

Quid hoc audio de te.

Simon diligis me plus his

Vt ueniat mater domini mei ad me.

Quomodo possunt hæc fieri

An de aliquo alio

Quis est qui loquitur blasphemiam

An dicere surge et ambula.

Rabi ubi habitas.

Quis es tu domine

Qualis est hic.

Quid fecisti

Quis percutit.

Quomodo legis

Propheta es tu

Helias es tu.

Quæ queris

Tu quis es.

Quid petam.

Quæ queritis

Quid facitis.

¶ Similiter de clausulis responsiuijs et relatiuis iudicandum est quia ut delicta tales etiam finem sui acquirunt ut patet in his exemplis.

Nō sum

Septem

Es tu

Etiā

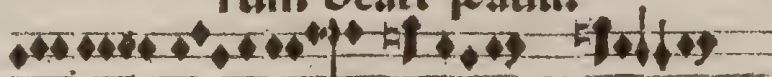
Possumus

Nescio

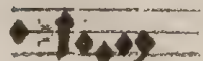
Non

Quæ.

Tituli super accentuationem epistolarum beati Pauli.

Lectio epistole beati Pauli apostoli. ad Romanos ad Corinthios
ad Hebreos.

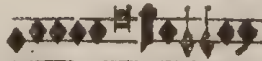

Ad Philipenses
Ad Galatas.

Ad Thessalomanfes
Ad Thimum.
Colossenses.

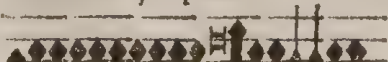
Tituli sapientie.

Lectio libri sapientie

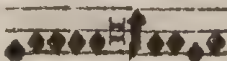
Lectio epistole beati Ioannis apostoli.

Lectio epistole beati Petri apostoli.

Lectio epistole beati Iacobi apostoli.

Lectio Esaiæ prophete.

Lectio Iohannis prophete
Danielis prophete.

Lectio libri regum
Machabeorum

Tituli libri Apocalipsis.

Lectio libri Heister

Lectio libri Apocalipsis beati Ioannis apostoli.

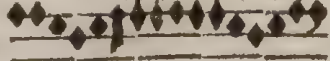
¶ De conclusione epistolarum.

¶ Conclusio regulariter debet fieri ad minimum in quinta, sexta septima, ad maximum uero in octaua, nona, et non excedere debet nonarium numerum.

¶ Exempla.

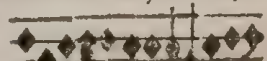
Sed induimini dominum Iesum Christum

Sed induimini dominum Iesum Christum

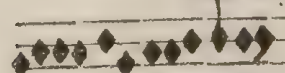

Et in plenitudine sanctorum detentio mea.

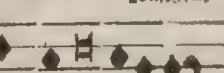

sanctorum detentio mea.

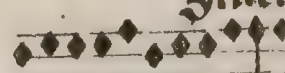
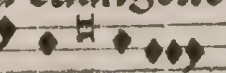
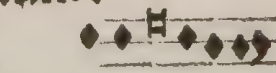

 vel sic
 Ipsi honor & gloria in saecula saeculorum amen
 In saecula saeculorum amen.

Tituli sacri euangelij.

 Sequentia sancti Euangelij
 secundum Mattheum.
 Ioannem

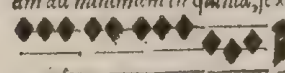
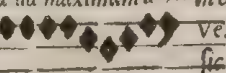
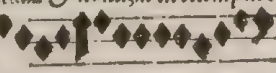

 Sequentia sancti Euangelij
 secundum Marcum.
 Lucam.

Initia euangeliorum.

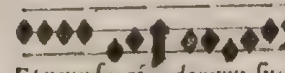
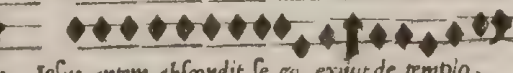

 Initium sancti Euangelij
 secundum Lucam
 secundum Marcum
 secundum Mattheum

¶ De conclusione Euangeliorum.

¶ Conclusio Euangelij in longa naturaliter syllaba debet fieri aut monosyllaba, & eti-
 am ad minimum in quinta, sexta ad maximum uero in octaua & nona, ut in exemplis.

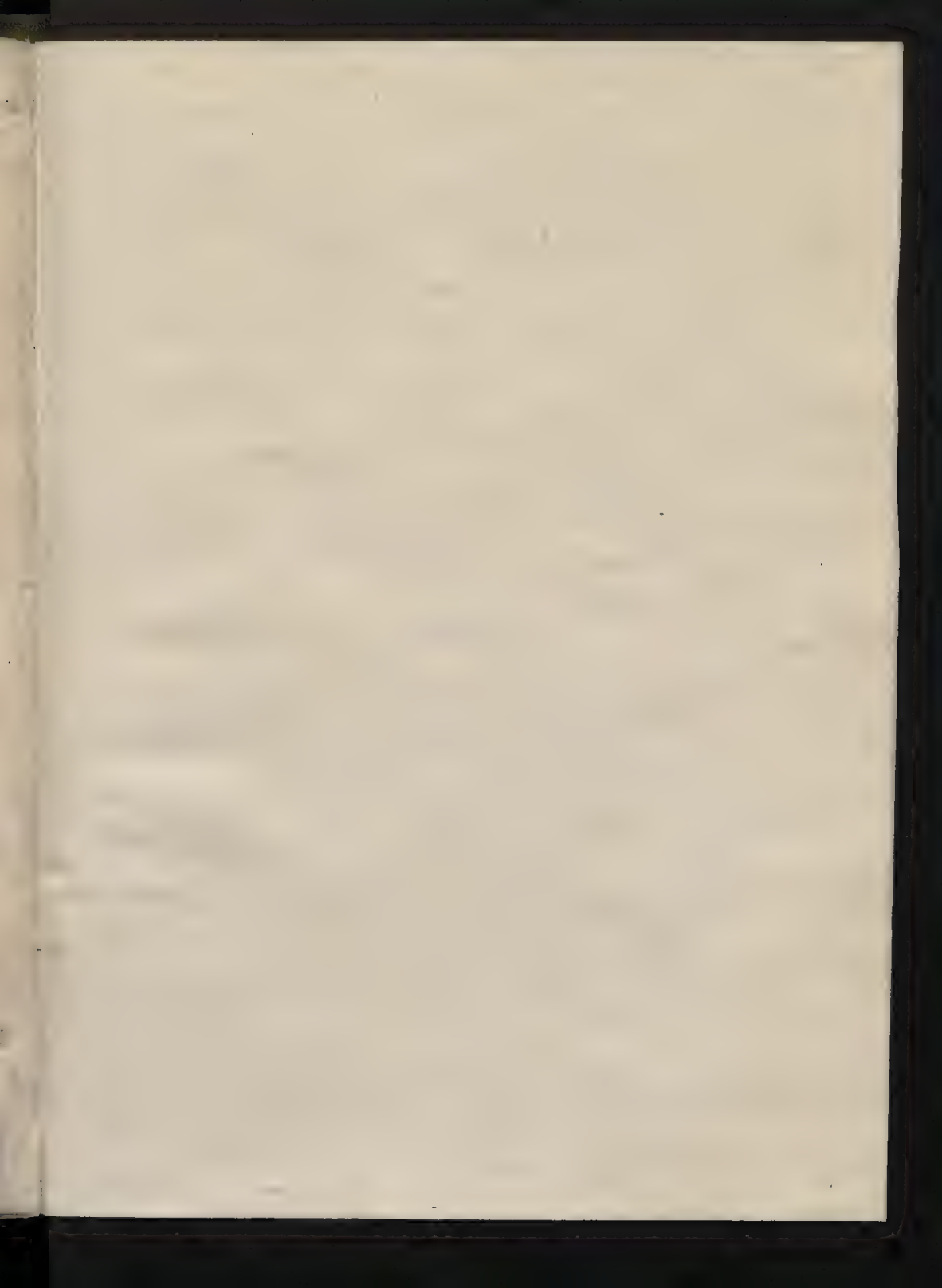

 ve.
 sic

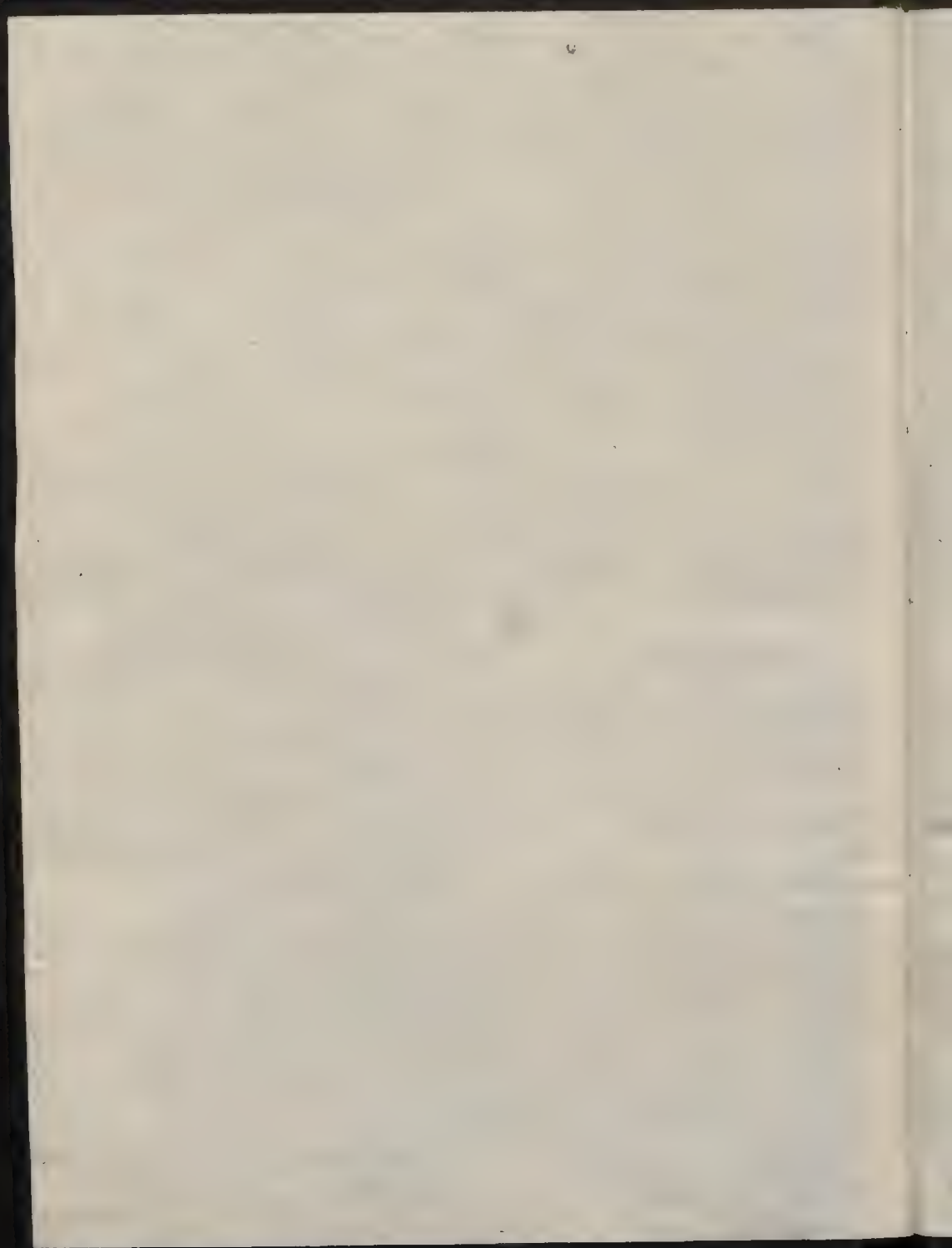
Beati qui audiunt uerbum dei & custodiunt illud. Verbum dei et custodiunt illud

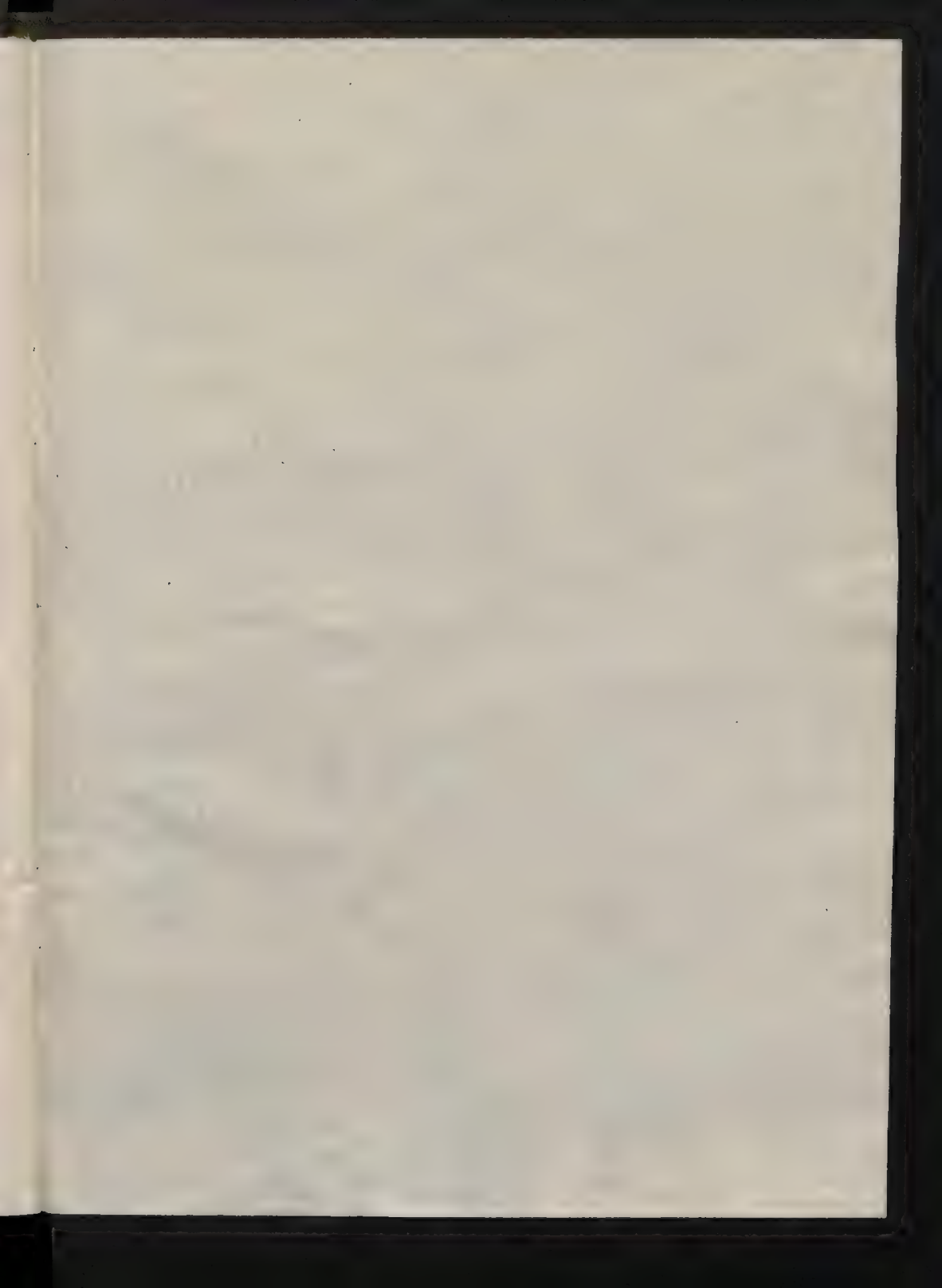

 Et reuersa es in domum suam. Iesus autem abscondit se & exiit de templo.

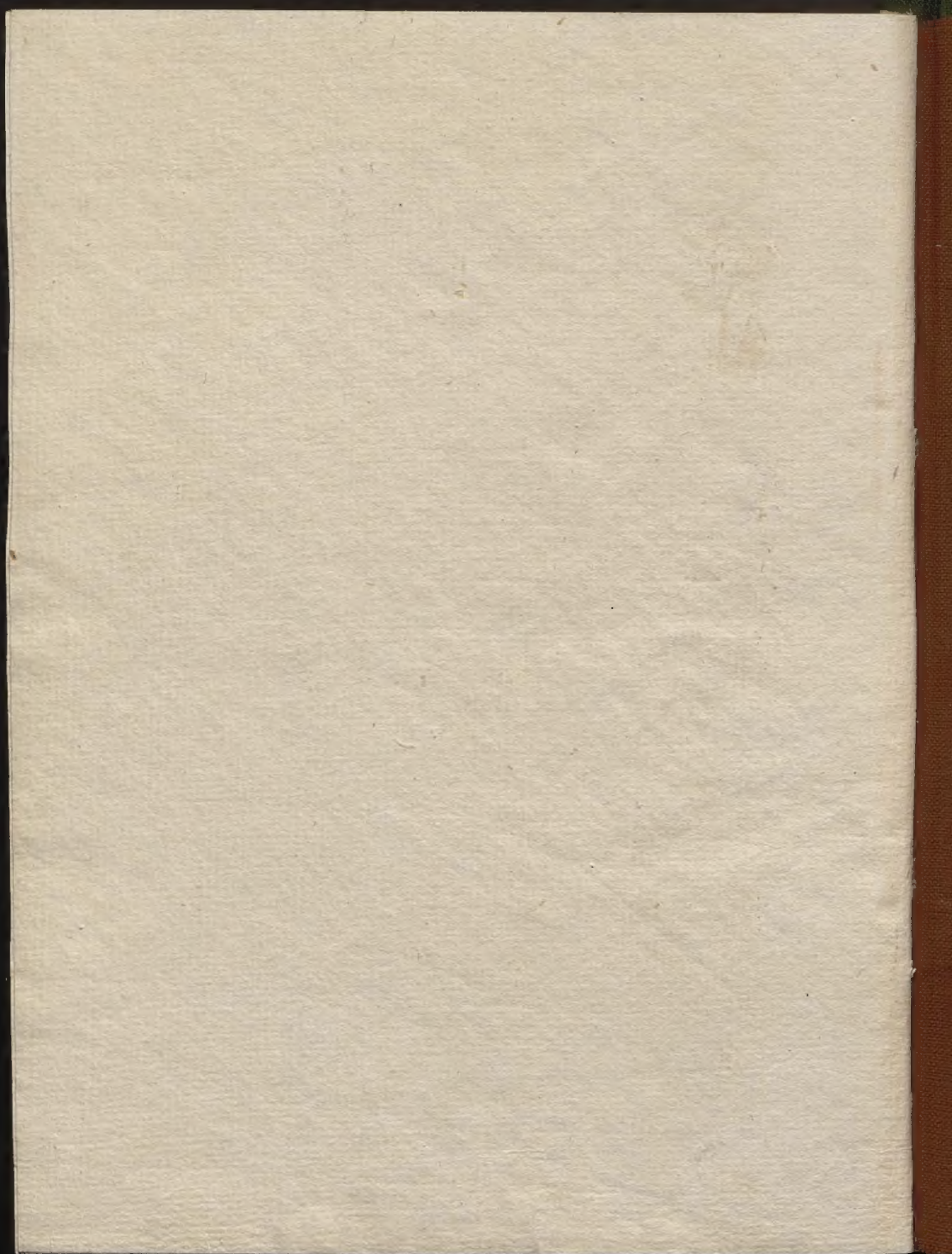

 Plenum agra & ueritate.

Impressum Cracouiae, in aedibus Hieronymi Vie-
 coris. Anno domini Millesimo quingent-
 simo uigesimo quinto.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0030588

